

ΕΛΛΗΝΔΕΣ

ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΕΛΑΤΕ !

Λιγόλογο και χωρίς σφανταχτερές λέξεις, ακριβώς σαν αρχαία Λακωνική σκινιάλη, διαβάζουμε στην «'Ακρόπολη» της 16 του 'Αλωνάρη τ'ακόλουθο γραμματάκι μιας άξιας και σοφής 'Ελληνίδας επιστημόνισσας.

«Κύριε Σταθ.

Τή γλώσσα σας προτιμώ πού τήν έννοώ όχι μόνο με τ'ό μυαλό μου, αλλά και με τήν καρδιά μου.

'Αθήναι 13 'Ιουλίου

'Αννα Κασιόγρα

'Ιατρός

Κ' είναι τ'ό γραμματάκι αιδό απόκριση σ'ό δημοσιογραφικό ρώτημα «ποιά γλώσσα προτιμάται», πού έκανε πρ'ος σ'τους άναγνώστες της «'Ακρόπολης» ο φίλος και δικός μας κύριος Τιμολέος Σταθόπλος. Κ' ή καλή 'Ρωμοπούλλα με θάρρος παλληκαρίσιο, πού της κάνει άληθινή τιμή, και χωρίς όλωσδιόλου να λογαριάση τών άνίδεων τις πρόληψες μ'ας φανερώνει περήφανα τήν πολέτιμην αγάπη της πρ'ος τή γλώσσα τής καρδιάς και τής αλήθειας, πρ'ος τή γλώσσα τή δημοτική. Γιατί πραγματικά ΔΗΜΟΤΙΚΗ είναι ή γλώσσα πού μεταχειρίζεται σ'α γραψιμάτα του ο κ. Σταθόπλος όσο κι άν άρνιέται, ίσως από κακή προκατάληψη, δι' είναι δημοτικιστής, κι όσο κι άν δέ θέλει από πείσμ'άκατανόητο να κανονίση τέλεια και να συμμορφώση πέρα για πέρα τόν φραστικό του χαρακτήρα σύμφωνα με τις σοφές διδαχές και τ'ό χιλιάκριβο και πέγκαλο παράδειγμα τού Τρανού μας τού 'Δασκάλου. Μά όπως κι άν είναι, πάντα δημοτική είναι ή γλώσσα πού μεταχειρίζεται σ'α ώραία και ζουμερά γραψιμάτα του ο καλός τού «'Νομά» φίλος και συνεργάτης. Και μ' αυτή βέβαια τή σκέψη, δι δηλαδή ή γλώσσα τού κυρίου Σταθόπλου

δέν είναι τίποτε άλλο παρά δημοτική, μ'αυτή βέβαια τή σκέψη μ'ας διαλαλεί ή πολυπουδα σμένη 'Ελληνίδα δι αυτή τή γλώσσα προτιμώ, γιατί αυτή βασιλεύει σ'ό φωτεινό της τ'ό μυαλό κι αυτή χτυπά σ'την καρδιά της τήν παρθενικιά και τρυφερή.—Νά λοιπόν και μ'άν ήλλη λεβέντισσα πού μέσα της ανταρτέθηκε τής λευτεριάς ο λόγος κ' έγινε στοχαστική δουλεύτρα τής 'Ιδέας.

—Νά μ'άν ήλλη καινούργια φυλαινάδα μας από κείνες πού δίνουν φτερά σ'ό νού μας και θάρρος για τόν 'Αγώνα μας, κι από κείνες πού καμαρώνω κι αναγαλλιδίζω μέσα μου σ'α συλλογίζομαι π'ος επάνω σ'τόν 'Ιδιο μ' έμ'ας δρόμο δουλεύουνε και για τήν 'Ιδια μ' έμ'ας 'Ιδέα. 'Ας χαιρετίσουμε λοιπόν όλοι μας μ' αγάπη, μ' έχτίμηση, με σεβασμό τή νέα μας συναγωνίστρα, κι άς τήν παρακαλέσουμε μαζί μας να βροντοφωνήση πρ'ος δια τής 'Ρωμοσύνης τ'α τετράπλατα και πρ'ος όλη τή 'Ελλάδα τής διασποράς, άς βροντοφωνήση τ'ακόλουθα βαθυστόχαστα λόγια.

«'Ελληνίδες μαζί μας έλάτε ! — Σεις πού σ'την καρδιά σας περικλείνετε δια τ'α λευκά αιστήματα της καλωσύνης και της αγάπης. Σεις πού σ'την ψυχή σας τή θείκιά λαμπυρίζουν όλες οι άρετές και Σεις πού χαρίζετε σ'ό πολυτραννισμένον 'Εθνος μας όλη τή δύναμην εκείνη πού μ'ας βάσταξε μέσα σ'ε τόσους και τόσους κατακλυσμούς και σ'α χρόνια τ'α δίσεχτα μ'ας λ'τρωσ' άφ' τ'α τάρταρα και μ'ας ξανάζησε και τώρα πάραξ'ούμε, 'Ελληνίδες μαζί μας έλάτε κι αγαπήστε τή γλώσσα μας τή ζωντανή, τή γλώσσα της καρδιάς και της αλήθειας, τή γλώσσα τή λεβέντικη και τήν παλληκαρίσια, και γενήτε καλές μου, λάτρισσες της άγίας, της επτάχαρης, της έθνοσώστρας τής 'Ιδέας μας. Είναι τ'ό πολυτιμώτερο έθνικό μας χτήμα ή γλώσσα μας ή ζωντανή κ' είναι ή γλώσσα πού σ'ας πρέπει γιατ' έχει τή δική σας όμορφιά και τή δική σας χάρη τήν άσύγκριτη. Κ' είναι νικητριά τού θανάτου ή 'Ιδέα μας. Κ' είναι τραγούδι τραγουδιών ή γλώσσά

άν είσανε γρχμμένες σ'τη μητρική μας, θά τις μελετούσανε ούλοι οι λόγιοι τού κόσμου κι' έμεις οι 'Ρωμιοί, κι' εσείς δι θά είχετε τόπω να βάνετε τ'α κέρδη σας. Σού θυμίζω όμως σ'την περίσταση άφ'τη π'ος «τ'ό καυχάσθαι παρά καιρόν μανιακήν ύποκρύπτει» δηλ. άπάνου κάτω «ή κάφρησ' ή παράκαιρη με τρέλλα παραφέρνει» κατά τόν Πίνταρο.

Και σ'ό τέλος τής γραφής άν ειπε ο Γλάδστωνας άφ'τα πού λίτε ήτι «διά δύο θαυμαζώ τ'ό 'Ελλ. γένος. Άν και Βον ότι εν τ'ω βραχει της ανεξαρτησίας χρόν' οι λόγιοι αυτοί εκάθησαν τήν γλώσσαν», δι θά π'η π'ος είναι τ'α λόγια του θέσφατα κι' άλλάνθαστα γιατί κ' εκείνος άθ'ωπος είτανε. 'Επειτα καλύτεροι κριτάδες σ'ό ζήτημα άφ'το θαρρώ π'ος είμαστε έμεις οι 'Ρωμιοί, πού σ' έφ'τα χρονάκια δέν κατορθώνουμε να μάθουμε να γρχφουμε ένα γράμμα τής προκοπής, και πού μέσα σ'τους χιλιάδες άπόφοιτους τών έλλ.γυμνασίων κανένας δέν μπορεί να γίνη ύπογραμματίας κανένας γραφέου έμπορικού ά δέν ξέρει μι'ά ξένη γλώσσα. 'Αφ'τα είναι τ'α χάλια μας με τή καθαρεύουσα και τόν καιρό πού χάνουμε για να μάθουμε και να νοιώσουμε π'αμα πού δέν ύπάρχει.

Μπακού, 3 τού Θερισή 1906.

Κ. ΑΝΑΡΑΣ

ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ

REMY

Του 'Ερμουνα

«'Ο σύ πανώρια ζουγραφιά, π' άθεϊς μέσ' σ'ό [νειρό μου,

—'Ροδοκαλούσα Παναγιά, με δακρυσμένα μάτια, Για 'Αφροδίτη θάθυμη με πιθυμίες όργιάστρες, Νά σκύψω να σ'ε προσκυνώ γονατιστός ζητώντας

'Απ' τ'α λεφκά δαχτύλια σου τού λυτρωμού τ'ό [κρίνο,

Για σ'τα ζεστά τ'α στήθια σου να γύρω και οι πόθοι Νά μου ματώνουν σ'τα φιλά τ'α τρέμουλά μου χείλια; —Κι ώϊμένα, πάλι τ'όνειρο και τ'ό φριχτό τ'ό μίσος

Και τού θυμού ή ήρωϊκή όρμη άνασπκώνει Τ'α στήθια μου. Και ξεπνδοούν παλιών ρυθμών [ανάδρες

Π' άπ' τ'αχιλλέα ξέθαβε τ'α φλογισμένα σπλάχνα

Σ'τα χρόνια τ'α παμμάκαρα τού Γερομήρου ή λύρα.

—Μ' αλήθεια, θεία ζουγραφιά, τί λάμπει σ'τη μα- [τιά σου,

Σάρκινος λίμας γλάρωμα, για μαρτυρίου σπ'θα ; Θερισής 20/06.

Γ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ

Άγκουρα, άγκυλιά, δάγκυμα, γκάζι.

Τ'ό φεγγάρι είναι άστρο. —'Όλα τ'α άστρα είναι στρογγυλά.

Τ'ό φεγγάρι στρογγυλό περπατά σ'τόν ούρανό.

Φεγγαράκι μου λαμπρό φέξε μου να περπατώ.

Τ'ό καράβι έχει άγκουρα.—Μερικά ψάρια πιάνουνται με τ'ό άγκίστρι. —'Ο σκύλος δαγκάνει.

Τριγύρο γύρο κάγκυλα και μέσα παίζει φράγκος.

Τί είναι; 'Η γλώσσα.

δέν τρο, κεν τρι, χάν τρα, μάν τρα, άν τρας, χον τρός, δ χεν τρα, σήμαν τρο, σκουμ πρι, γράμμα, στρέμμα, όχ τρός, βγαίνω, μπαίνω, μπάζω, γδέρνω.

'Η μέλισσα έχει κεν τρι και κεν τρώνει. —Τ'ό σκουμ πρι τ'ό χειμώνα είναι παχι, τ'ό καλοκαίρι γίνεσαι τσίρος. —'Η δ χεν τρα είναι φίδι φαρμακερό. —'Ο μεγαλήτερος δ χτρός είναι ο σκαντσόχερος. —Τ'ό σήμαν-

τρο χτυπά: οι άθρ'οποι πάνε σ'την εκκλησία: μπαίνομε μεσα με σεβας και κάνουμε τήν προσευκή τους. Μή βγαίνεϊς ιδρωμένος σ'τόν άγέρα.—Τ'ό βράδυ ο βοσκός μπάζει τ'α πρόβατα μεσα σ'τη μάντρα.

ΤΟ ΑΡΦΑΒΗΤΟ

Τ'α γράμματα τού άρφαβήτου είναι είκοσι τέσσερα: δηλαδή:

Table with 4 columns: Greek letter, Latin letter, Greek letter, Latin letter. Rows include alpha (Α α), beta (Β β), gamma (Γ γ), delta (Δ δ), epsilon (Ε ε), zeta (Ζ ζ), eta (Η η), theta (Θ θ), iota (Ι ι), kappa (Κ κ), lambda (Λ λ), mu (Μ μ), nu (Ν ν), xi (Ξ ξ), omicron (Ο ο), pi (Π π), rho (Ρ ρ), sigma (Σ σ), tau (Τ τ), upsilon (Υ υ), phi (Φ φ), chi (Χ χ), psi (Ψ ψ), omega (Ω ω).

Τ'α φωνήεντα είναι έφτά: α ε η ι ο υ ω. Τ'α σύφωνα είναι δεκαεφτά: β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ.

Οι δίφτογγυοι είναι έντεκα: αι ει οι αυ ηυ ου φ η ψ.

Οι τόνοι είναι τρεις: οξεϊά ' , βαρεία ' , περισπωμένη ' .

Τ'α πνέματα είναι δύο: ψιλή ' και δασεία ' . Σημάδια (κομματισμοί) είναι ή τελεία ' ή άνω τελεία ' τ'ό κόμμα, τ'ό θαυμαστικό ! τ'ό ρωτηματικό; τ'ό χωριστικό — και τ'α διαλυτικά "

'Εμαθα τήν άρφα, έμαθα τή βήτα τί χαρά μαννούλα τ'ώρα σ'τη στιγμήουλα έγινα μεγάλος. Νά μαννούλα κοίτα !

Τ Ε Λ Ο Σ